

АНЂЕЛКО АНУШИЋ, рођен 1953. у Градини код Велике Кладуше, БиХ. Пише поезију, прозу, есеје и књижевну критику. Књиге песама: *Човјек њјева на радном мјесџу*, 1980; *Предикајно сџање*, 1987; *Међуџад*, 1989; *Зимзелен и олово*, 1992; *Некрџиџени дани*, 1994; *Шџај од џисмена*, 1996; *Крџи од леда*, 2000; *Лџиурџија за џоражене*, 2003; *Мислиџу у злаџу*, *чиниџу у сребру*, 2003; *Сребро и џамјан* (избор), 2004; *Ова чаџа*, 2007; *Пахуља / Snowflake*, 2007; *Слава и џоруџа*, 2008; *Чудилиџа – џесме за малу и велику деџу*, 2011; *Еџиџафи за незнане*, 2015; *Жив си, кажеџу*, 2016; *Зимно месџо*, 2017. Књиге прича: *Хрџи са Дрине*, 1996; *Приче са марџине*, 1997; *Одблесџи*, 1998; *Усџомене из џакла*, 1999; *Прекодринчеви заџиси о Косову*, 2004; *Пре блеска, а џосле олује*, 2012; *Писмо Пеџру Кочиђу и јоџ џонеконе*, 2015. Романи: *Силазак сина у сан*, 2001; *Адресар изџубљених дуџа*, 2006; *Прозор оџворен на висџбабу и кукурек*, 2010; *Гласови са Границе – срџска краџиџка џеџралоџија I*, 2016. Књига публицистичких и новинарских текстова: *Да мрџиви и живи буду на броју*, 2002. Књига есеја: *Мркаљев ламениџ*, 2002. Књига мемоарско-дневничких записа: *Заџребачке ефемериде*, 2003. Приредио више песничких антологија.

РАУЛ ФОРНЕТ БЕТАНКУР (RAÚL FORNET BETANCOURT), рођен 1946. у Олгину, Куба. Филозоф, своју земљу напушта након револуџије, а од 1972. се настањује у Немачкој. Бави се интеркултуралном филозофијом и културно-филозофским везама Европе и Латинске Америке, залаже се за успостављање трајног дијалога између филозофа са Кубе и кубанских филозофа из емиграџије. Тренутно је професор филозофије на Универзитету у Бремену, почасни професор на на Универзитету у Ахену у Немачкој и гостујући професор на многим латиноамеричким универзитетима. Главна дела: *Problemas actuales de la filosofía en Hispanoamérica*, 1985; *Estudios de Filosofía Latinoamericana*, 1992; *Filosofía Intercultural*, 1994; *Transformación intercultural de la filosofía*, 2001; *Crítica intercultural de la filosofía latinoamericana actual*, 2004; *Justicia, Restitución, Convivencia. Desafíos de la filosofía intercultural en América Latina*, 2014; *Filosofía y espiritualidad en diálogo*, 2016.

СТАНИСЛАВ ОЛЕГОВИЧ БИШОК (СТАНИСЛАВ ОЛЕГОВИЧ БЫШОК), рођен 1984. у Москви. По струци је клинички психолог. Основне и постдипломске студије завршио је на Катедри за неуропсихологију и патопсихологију Московског државног универзитета. Од 2006. до 2012. године предаје психолошке предмете на Московском факултету економије, политике и права, а од 2012. године је активан као политички аналитичар Међународне организације за мониторинг CIS-ЕМО и као експерт Фонда „Народна дипломатија”. Исте године, 2012, је као посматрач присуствовао изборима у Врховну Радy Украјине, а годину дана касније присуствовао је и допунским изборима у Кијеву. Област његовог интересовања је савремена руска, украјинска и европска политика, а посебно се занима за евроскептицизам и европски национализам. Аутор је и коаутор читавог низа књига и стручних радова из поменутих области, излаганих на домаћим и међународним конференцијама. Најзначајније књиге: *Иллюзия свободы: Куда ведут Украину новые бандеровцы*, 2013; *Neonazis Euromaidan: From Democracy to Dictatorship*, 2014; *Евромайдан имени Степана Бандеры*, 2014; *Навальный: Человек, который украл лес*, 2014. и др. Имао је излагања у Европском парламенту, у руској Државној думи и на Брауновском колеџу у САД. Редовно даје изјаве руским медијима по питањима међународне политике. (А. П.)

АЛЕКСАНДАР БЈЕЛОГРЛИЋ, рођен 1967. у Зрењанину. Пише прозу и есеје, преводи с енглеског. Књиге приповедака: *Дражење хийошаламуса и друџе ѝриче*, 1994; *Кракен: новеле љубави и ѿајинсѿва*, 1996; *Анонимус*, 2005; *Темељна оѿција*, 2007; *Цѿѿадела*, 2012. Књиге есеја: *Невидљиви архѿелаџ*, 1994; *Три есеја: о здухаћу ѿриповедања*, 2000. Роман: *Бразилски акварел*, 2010. Преводи: Монтегју Роудз Џејмс, *Књѿа о духовима*, приче, 1998, 2006; Тим Паркс, *Усијање*, роман, 2003; Роберт Џејмс Волер, *Хиљаду сеоских ѿушева*, роман, 2004; Дорис Лесинг, *Лондонске скице*, приче, 2009; Питер Хобс, *У воћњаку, ласѿавице*, роман, 2018.

ЛАСЛО БЛАШКОВИЋ, рођен 1966. у Новом Саду. Пише поезију, прозу, есеје и књижевну критику. Књиге песама: *Гледац*, 1986; *Злајно доба*, 1987; *Црвене бриџаде*, 1989; *Рѿѿам-машина*, 1991; *Живоѿи баџача коѿки*, 1997; *Јуѿарња даљина*, 2002; *Жене ѿсаца*, 2006. Романи: *Имењак*, 1994; *Свадебени марш*, 1997; *Мрѿва ѿприрода са саѿом*, 2000; *Мадонин накиѿ: ѿо исѿинниѿој ѿричи*, 2003; *Адамова јабучица*, 2005; *Турнир ѿрбаваца*, 2007; *Посмрѿна маска*, 2012; *Разбрајалица*, 2014. Књига приповедака: *Прича о малаксалосѿи*, 2010. Књиге есеја: *Крај цѿѿаѿа*, 2007; *Гле! – бедекер једноџ лакомисленоџ Канѿа*, 2016.

ДРАГАН БОШКОВИЋ, рођен 1970. у Београду. Пише поезију, есеје, књижевнаучне и књижевнокритичке радове. Професор је на Катедри

за српску књижевност на Филолошко-уметничком факултету у Крагујевцу. Књиге песама: *Вршњавица, лаж и Вавилон од картона*, 1998; *У једном шелу*, 2003; *Исаија*, 2006; *Ошаци*, 2013; *The Clash*, 2016; *Ave Maria!*, 2018. Књига приповедака: *Одисеј – каталошка ѝрича* (коаутор Саша Илић), 1998. Монографије, студије и есеји: *Иследник, сведок, ѝрича – исѝражни ѝосѝуѝци у „Пещанику”* и „Гробници за Бориса Давидовича” *Данила Кица*, 2004; *Текстурално (не)свесно*, 2008; *Заблуде модернизма*, 2010; *Заблуде читања*, 2015; *Нулти сѝеѝен реализма*, 2017. Приредио више књига српских писаца.

САЊА ВЕСЕЛИНОВИЋ, рођена 1994. у Бијељини, БиХ. Студенткиња на мастер студијама Одсека за српску књижевност и језик на Филозофском факултету у Новом Саду. Пише прозу, студије, есеје и књижевну критику, објављује у периодици.

МИРО ВУКСАНОВИЋ, рођен 1944. у Крњој Јели (Горња Морача), Црна Гора. Пише прозу, поезију и есеје. Управник је Библиотеке САНУ (од 2011), главни уредник (од 2008) Издавачког центра Матице српске и академик, а био је управник Библиотеке Матице српске (1988–2014) и потпредседник Матице српске (2004–2008). Објављене књиге: *Клеѝва Пека Перкова*, роман, 1977; *Горске очи*, приповетке, 1982; *Немушѝи језик*, записи о змијама, 1984; *Вучји ѝраѝови*, записи о укувима, 1987; *Градишѝа*, роман, 1989; *Тамоони*, поеме и коментари, 1992; *Морачник*, поеме, 1994; *Далеко било*, мозаички роман у 446 урокљивих слика, 1995; *Семољ ѝора*, азбучни роман у 878 прича о ријечима, 2000; *Точило*, каме(р)ни роман у 33 реченице, 2001; *Кућни круѝ*, роман у концентричном сну, 2003; *Семољ земља*, азбучни роман о 909 планинских назива, 2005; *Повраѝак у Раванѝрад*, биографске приповести с прологом и писмом својих ликова, 2007; *Оѝвсјуду*, четири различите приповетке с истим намерама, 2008; *Семољ ѝуди*, азбучни роман у 919 прича о надимцима, 2008; *Чиѝање ѝаванице*, приповедака 20, 2010; *Клесан камен*, огледи и записи, 2011; *Одабрани романи Мира Вуксановића*, 1–3, 2011; *Бихѝоље*, поратна путописна приповест с прологом Владимира Ћоровића и молитвом Иве Андрића, 2013; *Даноноћник*, записи, коментари, изреке, мале приче, песме у прози, есејичиѝи, сећања и разни осврти, 2014; *Силазак у реч*, о (српском) језику и (својој) поетици, 2015. Књиге разговора и прича: *Ликови Милана Коњовића*, 1991; *Каже Миро Вуксановић* (приредио М. Јевтић), 2000; *Семољ Мира Вуксановића* (приредио М. Јевтић), 2011. Приредио више књига српских писаца.

СЛАВКО ГОРДИЋ, рођен 1941. у Дабрици код Стоца, БиХ. Пише прозу, књижевну критику и есејистику. Од 1992. до 2004. је био главни и одговорни уредник *Лейѝоѝиса*, а 2008. до 2012. потпредседник Матице

српске. Књиге прозе: *Врховни силник*, 1975; *Друго лице*, 1998; *Ойиш*, 2004; *Руб*, 2010. Књиге есеја, критика и огледа: *У видику сѝиха*, 1978; *Слагање времена*, 1983; *Примарно и нијанса*, 1985; *Поезија и окружје*, 1988; *Образац и чин – о҃леди о роману*, 1995; „*Певач*” *Бошка Пејровића*, 1998; *О҃леди о Вељу Пејровићу*, 2000; *Главни ѝосао*, 2002; *Профили и сѝѝуације*, 2004; *Размена дарова – о҃леди и заѝиси о савременом срѝском ѝесниѝѝву*, 2006; *Савременостѝ и наслеђе*, 2006; *Криѝичке раззледнице*, 2008; *Трагања и сведочења*, 2011; *О҃леди о Иви Андрићу*, 2013; *Сродсѝва и раздаљине – о҃леди и дневнички заѝиси*, 2014; *Осмаѝрачница – књижевне и ойѝѝѝе ѝеме*, 2016. Приредио више књига српских писаца.

ТАТЈАНА ЈАНКОВИЋ, рођена 1973. у Крагујевцу. Библиотекар, ради у Народној библиотеци „Вук Караѝић” у Крагујевцу. Пише прозу и књижевну критику. Књиге кратке прозе: *Прича Бабиноз сина*, 2008; *Данас сам била у наѝој кући*, 2016. Књига путописа: *Присвајање Венеѝије*, 2018.

АЛЕКСАНДАР Б. ЛАКОВИЋ, рођен 1955. у Пећи. Пише поезију, прозу, есеје, студије и књижевну критику. Књиге песама: *Ноћи*, 1992; *Заседа*, 1994; *Повраѝак у Хиландар*, 1996; *Дрво слејоз заврана*, 1997; *Док нам кров ѝрокишњава*, 1999; *Ко да нам враѝи лица усѝуѝ иззубљена* (избор), 2004; *Нећеш у ѝесму*, 2011; *Силазак анђела – ѝокосовски циклус*, 2015; *Ко да нам враѝи лица усѝуѝ иззубљена* (избор и нове песме), 2015; *Гласови неба ѝод земљом*, 2016. Роман: *Кад куће нисмо закључавали*, 2017. Студије: *Од ѝоѝѝема до сродника: миѝолоѝки свеѝ Словена у срѝској књижевностѝи*, 2000; *Хиландарски ѝуѝоѝѝиси*, 2002; *Токови ван ѝокова – ауѝенѝични ѝеснички ѝосѝуѝѝици у савременој срѝској ѝоезији*, 2004; *Језикоѝворци – зонзгоризам у срѝској ѝоезији*, 2006; *Дневник речи – есеји и ѝрикази срѝске ѝесничке ѝродуѝѝије 2006–2007*, 2008; *Дневник зласова – есеји и ѝрикази срѝске ѝесничке ѝродуѝѝије 2008–2009*, 2011; *Ђорђе Марковић Кодер – језик и миѝ*, 2013; *Дневник сѝихова – есеји и ѝрикази срѝске ѝесничке ѝродуѝѝије 2010–2012*, 2014; *Дневник ѝесама – ѝрикази и есеји срѝске ѝесничке ѝродуѝѝије 2013–2015*, 2016.

ЈОВАН ЛЈУШТАНОВИЋ, рођен 1954. у Пријепољу. Пише књижевну и позоришну критику и есеје, а бави се и критиком, историјом и теоријом књижевности за децу. Објављене књиге: *Пријеѝоље ѝод звездама*, 1997; *Дечји смех Бранислава Нуѝића – умеѝностѝ Нуѝићевоз хуморисѝичкоз ѝриѝоведанња за децу*, 2004; *Црвенкаѝа зриѝка вука – сѝудује и есеји о књижевностѝи за децу*, 2004; *Брисање лава – ѝоѝѝѝика модерноз и срѝска ѝоезија за децу од 1951. до 1971. зодине*, 2009; *Књижевностѝ за децу у о҃ледалу кулѝуре*, 2012. Приредио више књига српских писаца.

КОРМАК МАКАРТИ (CORMAC MCCARTHY), рођен 1933. у Про-виденсу, САД. Великан америчке књижевности, романописац, драматург и сценариста. Написао је десет романа, од којих су неки освојили најважније књижевне награде у Сједињеним Државама. Часопис *Тајм* је 2005. уврстио његов роман *Крвави меридијан* (1985) на листу 100 најбољих књига на енглеском објављеним од 1923. године. Међу његова важнија дела, која су побрала литерарне награде и преточена у успешне филмове, убрајају се *Сви њи леји коњи* (1992), *Нема земље за старце* (2005) и *Пути* (2006). Сматра се једним од највећих живих писаца енглеског језика. (И. Ц.)

ЈЕЛЕНА МАРИЋЕВИЋ, рођена 1988. године у Кладову. Филолог србиста, проучава српску књижевност XVII и XVIII века, као и авангардну и неоавангардну књижевност. Пише поезију, прозу, студије, есеје и критику. Објављена књига: *Легијимаџија за сињализам – џулсирање сињализма*, 2016.

ВИОЛЕТА МИТРОВИЋ, рођена 1989. у Новом Саду. Основне и мастер студије српске књижевности завршила на Филозофском факултету у Новом Саду. На истом факултету је тренутно студент докторских студија српске књижевности. Пише студије, есеје и књижевну критику, преводи с енглеског, објављује у периодици.

МИРОСЛАВ ПАВЛОВИЋ, рођен 1983. у Вршцу. Историчар, бави се историјом модерног доба, османистиком и филозофијом историје. Објављена књига: *Смедеревски санџак 1739–1788 – војно-административно уређење*, 2018.

АЛЕКСАНДАР ПЕТРОВ, рођен 1938. у Нишу. Пише поезију, прозу, есеје и књижевну критику. Књиге песама: *Сазданац*, 1971; *Брус*, 1978; *Словенска школа*, 1985; *Последње Косово*, 1988; *Источни длан*, 1992; *Камен и звоно / The Stone and the Bell*, 2001; *Вајрар*, 2003; *Privirea de aur / Злајни њољед*, 2004; *Ах! Ах!*, 2006; *Пејна сџрана свејна*, 2013. Романи: *Као злајно у вајри*, 1998; *Турски Беч*, 2000; *Лавља њећина*, 2004; *Мемороман*, 2018; Књиге есеја, студија и критика: *Разговори с њоезијом*, 1963; *У њросџору њрозе*, 1968; *Поезија Црњанскоџ и срџско њесниџџво*, 1971; *Поезија данас*, 1980; *Крила и ваздух – ољеди о модерној њоезији*, 1983; *Мање њознајџи Дучић / A Less Known Dučić*, 1994; *The poet's space and time / Време и њросџор њесника*, 1994; *Срџски модернизам*, 1997; *Ли Ђинџов њеснички космос / Li Qing's Poetry Universe*, 2004; *Канон – срџски њесници XX века*, 2008; *Пре њроџлоџџи 1 – срџска књижевност и књижевни живои (1959–2011)*, 2011; *Пре њроџлоџџи 2 – књижевна њеорија, криџџика и књижевност свејна (1959–2011)*, 2011. Приредио више књига и антологија.

ЉИЉАНА ПЕШИКАН ЉУШТАНОВИЋ, рођена 1954. у Фекетићу код Врбаса. Пише студије, огледе и радове о народној књижевности, историји књижевности, драми и позоришту. Објављене књиге: *Послови и дани српске њесничке традиције* (коаутор З. Карановић), 1994; *Змај Десјој Вук – мит, историја, њесма*, 2002; *Сћанаја село зайали – оґледи о усменој књижевности*, 2007; *Кад је била кнежева вечера? – усмена књижевност и традиционална култура у српској драми 20. века*, 2009; *Усмено у њсаном*, 2009; *Госјођи Алисиној десној нози – оґледи о књижевности за децу*, 2012; *Без очију кано и с очима – народне њесме слејих жена* (група аутора), 2014; *Зайочник њејте силе – фанѡстѡична ѡроза Зорана Живковића*, 2016; *Главни јунак и остјала ѡсјода – анализе народних њесамa* (група аутора), 2017. Приредила више књига.

МАТО ПИЖУРИЦА, рођен 1942. у Вељем Дубоком код Колашина, Црна Гора. Лингвиста, аутор је преко стотинак расправа, чланака и приказа из историје српског народног и књижевног језика, из дијалектологије и лингвистичке географије, етимологије, ономастике и из области стандардологије. Објављене књиге: *Говор околине Колашина*, 1981; *Језик Андрије Змајевића*, 1989; *Прилози Правоиусу*, 1989; *Правоиис српскога језика* (коаутор), 1993; *Правоиис српскога језика* (школско издање, коаутор), 1995; *Љејојис црквени Андрије Змајевића I–II*, 1996; *К новој ѡсмености* (коаутор), 1998. Приредио је књигу *Српскохрвајски дијалекти* (*Целокујина дела Павла Ивића*, књ. III), 1994.

АНЖЕЛА ПРОХОРОВА, рођена 1970. у Дњепропетровску, бивши СССР, где је живела до своје седме године. Тренутно живи у Новом Саду. Године 2015. је стекла звање доктора филолошких наука на Одсеку за славистику Филозофског факултета у Новом Саду. Запослена је као доцент за руски језик на Одсеку за славистику на истом факултету. Бави се истраживањима у области лингвокултурологије, научним и књижевним превођењем.

БИСЕРКА РАЈЧИЋ, рођена 1940. у Јелашници код Зајечара. Завршила је студије славистике (група за источне и западне словенске језике и књижевности) на Филолошком факултету у Београду. Пише есеје и радио драме, преводи с пољског, руског, чешког, словачког, бугарског и словеначког. До сада је објавила око сто књига превода свих жанрова књижевности (Шимборска, Милош, Липска, Ружевић, Херберт, Мрожек, Гловацки, Кот, Колаковски, Загајевски, Барањчак, Гомбровић, Виткјевич, Анджејевски, Брандис, Лем, Јурковски и др.), а бави се и позориштем, ликовном уметношћу, филмом, филозофијом, естетиком, политикологијом, историографијом, питањима вере и цркве словенских народа, највише Пољском. Објављене књиге: *Писма из Прага*, 1999; *Пољска*

цивилизација, 2003; *Мој Краков – из културне археологије града*, 2006; *Itago Poloniae*, 2014. Објавила је и више антологија.

МИЛАН ТОДОРОВ, рођен 1951. у Банатском Аранђелову. Пише сатиричне приче, поезију, афоризме и књижевну критику. Објављене књиге: *Ухом за крухом*, 1976; *Боца под иршиском*, 1981; *Црвени и џлави*, 1987; *Кујинско лејто*, 1987; *Сиротињска забава*, 1990; *Остврво без блага*, 2003; *Преџакани Срби*, 2009; *Безброј наших живоџа*, 2011; *Покори се и џочни*, 2013; *Не моџу овде да дочекам јуџро*, 2014; *Лек џроџив смрџи*, 2016; *Редослед једноџивних сџвари*, 2017.

ДРАГАН ХАМОВИЋ, рођен 1970. у Краљеву. Пише поезију, есеје и књижевну критику. Књиге песама: *Мракови, руџе*, 1992; *Намеџџеник*, 1994; *Маџична књџа*, 2007; *Албум раних сџихова*, 2007; *Жежено и нежно*, 2012; *Змај у јајеџу – наивне џесме*, 2013; *Тиска – џесме и џонеки заџис*, 2015; *Меко јеџро – џесме с џраџећом џричком*, 2016; *Поџрављам усџомене*, 2017. Књиге есеја и критика: *Сан Драџана Илића*, 1990; *Сџвари овдаџње*, 1998; *Песничке сџвари*, 1999; *Последње и џрво*, 2003; *С обе сџране*, 2006; *Лејто и џиџаџи – џоеџија и џоеџика Јована Хрисџића*, 2008; *Песма од џочейџка*, 2009; *Раичковић – џеснички развој и џоеџичко окружење*, 2011; *Маџични џросџор*, 2012; *Пуџ ка усџравној земљи – модерна срџска џоеџија и џена кулџурна самосвесџ*, 2016; *Момо џраџи Каџора – џроблем иденџиџеџа у Каџоровој џрози*, 2016; *Преко века – из срџске џоеџије XX и XXI сџолећа*, 2017. Приредио више књига.

ИГОР ЦВИЈАНОВИЋ, рођен 1979. у Тузли, БиХ. Завршио је основне и магистарске студије енглеског језика и књижевности на Филозофском факултету у Новом Саду. Бави превођењем књига савремене америчке и енглеске књижевности, као и некњижевних дела социјалне и научне тематике. Објавио је преводе прозе Џона Барта, Ени Пру, Криса Абанија, Рејфа Ларсена, Родија Дојла, Дејвида Фостера Воласа и др.

Приредио

Бранислав КАРАНОВИЋ